

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četri leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in jasne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 23. Po naredbi cesarja sprejmejo kneza Ferdinanda bolgarskega, katerega pričakujejo v torek semkaj, oficijelno. Knez bo stanoval v dvoru. V Schönbrunnu bode kosilo, knezu v čast.

Dunaj 23. Shod načelnikov levice je sklenil, da jednoglasno odkloni povabilo predsednika dra. Fuchsa. To so storili, kakor trde, z ozirom na nejasni politični položaj, v katerem jim nedostaje vsakega zagotovila, da bi se izpolnile narodno-politične zahteve Nemecev. Kakor pogoj vsakega razpravljanja smatrajo, da se dvignejo jezikovne naredbe. Ta odklonitev se je zgodila tudi z ozirom na resolucijo čeških poslancev in na izjave odličnih členov desnice, ki nasprotujejo zahtevkom Nemecev. Predno se je ta sklep priobčil dru. Fuchs, je došla njegova odpoved konference.

Johanesburg 23. Tukaj vladata negotovost in nemir. Včeraj je prišlo do izgredov. Pobilo se je nekaj oken. Postavljajo se barikade.

Belgrad 23. Glasom uradnih virov so vesti o ministerski krizi neosnovane. Med kabinetom Gjorgjevičevem in med kraljem da vlada najlepše soglasje.

Belgrad 23. (Pravda proti radikaleem). Knežević je izjavil, da ga je do zadnje izpovedbe o nedolžnosti radikaleev glede »atentata« pripravi žandarmerijski stotnik Gjorgjevič. Isti da mu je dal tudi bodalo, s katerim naj bi se Knežević zabol po navedeni izpovedbi. Knežević da je izročil bodalo oblasti. Stotnika, ki je imel paziti na Kneževića, so zaprli. (Lepa komedija. Op. ur.)

London 23. Deželni zastop Oranjske republike je sklenil enoglasno, da hoče podpirati Transvaal proti napadu od strani Angležev.

Belgrad 23. Uradni viri oporekajo vesti, da bi bilo več vlasti protestiralo proti temu, da bi se radikalee obsojalo v smrt.

P O D L I S T E K

Roka.

Stanetinski.

Svet je nevaležen. Svet ne ceni, kakor bi se spodobilo, ljudi, ki mu s svojim neradovoljnim humorjem razganjajo temne oblake vsakdanjih skrbi in težav.

Videl sem slovenska dekleta, ki so ukladub neštetim tiskovnim pogreškom navdušeno pritiskale svoje nedolžne ustnice na našega ljubega »Brivca«, ker jim je pripravil urico prejetne zabave; a dekleta, ki bi pritisnila na mene pečat svojega zadovoljstva v obliki nedolžnega poljuba, še nisem videl. —

Opozarjam, da bi o taki priliki srčno rad tudi malo zadremal...

In vendar povzdigujem tudi jaz po svojih slabih močeh veselost našega narodnega ženstva...

Poslušajte, kaj se mi je zgodilo zadnjič!

Teden dni se je smejala lepa Pavla moji nesreči, štirinajst dni so se hohotala njene prijateljice, a meni ni došel noben dokaz hvaležnega

Durban 23. Zadnjih 48 ur je došlo semkaj nad 1000 begunov iz Johannesburga. Noč in dan delajo, da bi omogočili prevoz vojaštva. Železnica zamore že prevazati po 2000 mož na dan.

Za razmišljanje.

Podava A. Kristan.

V.

Praga, 12. septembra 1899.

Nedavno je prinesla »Česká Stráž« lepi članek »S cest«. Meni je zelo ugajal. In ba zato podajam tudi tu jeden odstavek tega članka v nadeji, da bode ipak kdo o njem razmišljal, vsaj oni, katerim je namenjen. —

— Po cesti, kjer jezdim, gresta pred menoj dva človeka. Moški in ženska. Moški ima na glavi staro, nekdanj črno, uradno čepico, iz žepa mu zijá kos počečkanega uradnega papirja; lea mu ne vidim, le z jedne strani se ježe napram meni silne, rjavordečkaste brke. Ženi ni dosti nad štirideset let, je odeta v povaljano, strgano, staro, nekdanj zelenkasto obleko; obuta je v pošvedrane moške čevlje; robec na glavi si je potegnila na oči.

Pogledam ju na hip. Izraz ženinega obraza je trpek, vabljev, zasmehljivo in zakopano skrit pogled sovražen in nečist — da, to je ostarela nečistnica, katero so izgnali in jo mož vede do bližnje postaje. Izgubljeni stvor brez bodočnosti, v katerega telesu brez zastanka stopa proces grozne bolezni, žena vlačena z jednega mesta na drugo, brez doma, brez nadeje na skorijejo hleba — da, znani obraz!

Jezdim dalje, pretresen po pogledu na to vsakdanjo in vendar tako pretresajočo sliko in premišljam: kje so vsi oni možje, ki so uničevali to nesrečno dušo? Kje je oni prvi človek, kateri je prevzel le-to strašno eksistenco na svojo vest?!

Tudi ona je bila mlada in čista, tudi ona je imela pravo do življenja, istotako kakor ostale

priznanja. Niti slavni »Povž« me ni imenoval vsled tega svojim častnim udom.

Videla sva se s Pavlo po tistem smešnem dogodku. Bil sem, kakor navadno, v smešnem položaju.

Pomislite, petega v mesecu je že bilo, pa mi prihaja tista Pavla pobirat za zastavo »Zarje«! Petega!... Take insinuvacije! Kakor da bi bili kakšni prikriti kapitalisti! In še ravnatelj pisarne jo je privedel k meni. Ta gospod bi moral vendar poznati naše gmotne razmere tam okoli petega vsakega meseca!

Pa sem se maščeval! Apeliral sem na dobro srce gospoda ravnatelja pisarne in na njegovo — blagajnico ter dal gospodičini eno se-ne zaslužno kronico...

Sicer pa je to postranska stvar, ki me ni osupnila nikakor. V takih humorističnih položajih sem bil že večkrat.

Osupnilo pa me je vedenje Pavlino o tej priliki.

Saj sva se zadnjič vendar ločila kakor prijatelja. Zakaj me niti pogledala ni? Zakaj mi ni podala svoje bele, fine roke v pozdrav?

žene, katere ni doletela njena usoda. Imela je od Boga jednako pravo do lepšega življenja kakor sestre in žene ter matere onih mož, kateri so se, ne znajoči drug za drugega, združili v grozno konspiracijo proti njenemu pravu in jo ubili brez milosti in vesti.

Mala vrednost človekova je tragedija vsakdanjega dne, pravi Emerson, in na ti-le ženi in na tisoč, da, na neštevilnih tovarišicah le-te uboge vidi se še jasneje resnica filozofovih besed. Vojak je brez cene, delavec je brez milosti in z računsko ledenostjo žrtva kapitala... ali zdi se mi, da ta mala vrednost ni še tako brutalno priznana od družbe ljudske kakor mala vrednost žen, katere so padle v moralno pogubo.

Moška družba uničuje in ubija vsako leto 'na tisoče žen — kako malenkostno je nasproti temu ubivanje kovinsko-svetlih tropiških ptičkov, katere požira moda, kako brezpomembna letna žrtev žab in rakov, propadlih vivisekei!!

Armada žrtvovanih žen, katere gonijo možje v prostitucijo, uporabljajo njihovo nevednost, njihove želje po telesnem vžitku in njihovo koprnenje po denarju, mameči njihova telesa z alkoholom, da se lažje podavajo — armada teh žen raste od leta do leta. Statistika si sicer v svoji prokleti ledenosti riše vsako leto v svoje tabele svoj skrbno opazovani procent prostitucije, rapidno naraščajoče — ali s tem vendar še ni vse narejeno?! Ti procenti kažejo samo, kaj je, ali v tem vendar ni molče priznan neprelomni zakon, v tem ni in ne more biti zagrnjeno osvedočenje, da bodi tako tudi na dalje, kakor je bilo v teh sto in tisoč letih.

Prostitucija je moritev. Prav nič se ne oziram na-to, da stari in zastareli kazneni zakoniki niso tega nazora. Je-li resnica, da si ne smem žrtvovati ljudij, je-li resnica, da se ne smem dotikati ptujega življenja, pak je jasno, da se le-to ne sme pojavljati v nikaki formi. In, ako mi je tudi človek dovolil, da smem streljati nanj, s tem nikakor še ne prestaja biti moj čin moritev ali vsaj poskus iste; jednako je s prostitucijo, pa tudi

Oj, ta ročica!

O tej roki sem Vam hotel pripovedovati. Prav za prav ne o Pavlini roki, ampak o neki drugi...

Poslušajte!

Ali ste bili že kedaj na političnih shodih? Ako niste bili, Vam ne morem pomagati. Naj bi Vam opisoval še tako živahno vse govornike in kiselo zelje na obrazu gospoda vladinega zastopnika: navdušenja, ki vlada na takih shodih, ne morete razumeti. Zlasti pa ne navdušenja, ki vlada po takih shodih..., posebno če ima krčmar dobro kapljico.

Dobra kapljica nam je bila razvezala jezik in raznežila grla v najslajše glasove. Pili smo in peli. Napivali smo si in trkali ob čaše v blagor nesrečne domovine in še nesrečnejših — sre.

Oj, kako me je gledala Pavla! Veste, te oči Vas fascinirajo. Neumni postanete pod temi žarki, zlasti če Vas je narava, kakor mene, obdarila s precejšnjo porcijo sposobnosti do tega.

Potem pa smo se peljali s tramvajem v mesto.

(Zvršetek pride.)

tedaj, ko se nam zdi, da nevedna in nesrečna ter ogoljufana žena dovoljava... No, konec konca, kakšno je pa tu svobodno odločevanje? Moška družba ima prostitutke v svoji moči ter ima tudi na tisoče sredstev, da se nesramne hiše polnijo vedno s svežimi žrtvami. — —

In ti, mladi mož, kateri še nisi pomisljal o načinu svojega življenja, postoj nekoliko časa pri samem sebi! Ne treba ti prav nič pusto moralizovati, ne treba ti prav nič ogledovati se na starodavne zapovedi in cerkvene predpise, samo analizuj: imaš-li pravo sebi druge žrtvovati? Poglej na minula leta svojega življenja in poskušaj najti število žen, na katerih skazi si sodeloval, predstavi si, kar najživejše zamoreš, njihovo vrsto, njihovo sedanje budo in breznaidejnost njihovo za bodoče dni ter se povprašaj: Moreš li še nadalje razmnoževati to bedočlo veštva? In odgovori si na glas: »Da« — ako li zamoreš to izgovoriti pred svojo vestjo?

Politični pregled.

TRST 25. septembra 1899.

Kriza. Zbirka današnjih vesti o stanju krize je le mala. To je pač najboljši znak, da je kriza še le v stanju razvoja in da so politički krogi popolnoma desorijentirani.

Za danes je zabeležiti tu-le poročila: da demisija Thunova še ni vsprejeta od cesarja, da je kombinacijo Liechtenstein smatrati ponesrečeno in da iz nemškega novinstva ni čuti tiste zmagoštevosti, kakor bi jo človek pričakoval.

Mnogo se je govorilo, da je ministerstvo uradnikov že sestavljeno. Ali tudi temu se opreka, ker bi tako ministerstvo naletelo na najhujši odpor od strani desnice, a tudi na levi ne bi našlo potrebnega zaupanja.

V kolikor je možno stvari soditi od daleč, je desnica ostala intaktna. Za četrtek je sklican nje izvrševalni odbor. Ako se bo desnica mogla sporazumeti za bodočo taktiko in se proglasi solidarno, potem bo to dejstvo, katerega upliva se ne bo mogel odtezati noben činitelj, ampak bodo morali računati z njim! Naše menenje je torej, da je najbolje, ako se ne damo vznemirjati po nikakih poročilih in da čakamo hladno, kako si uredimo domačo hišo, zlasti pa Slovani. Ako se to zgodi v znamenju shoda novinarjev v Krakovem, — lahko prav mirnim srcem pričakujemo vseh eventualnih eksperimentov in poskusov v to, da bi se stvari postavljale na glavo.

Shod slovenskih novinarjev v Krakovem. Dne 23. t. m. je začel II. kongres slovenskih novinarjev svoja posvetovanja! Pred otvoritvijo je daroval duhovnik in novinar Hrvat Biankini sv. mašo. Jugoslovanski novinarji so bili navdušeno sprejeti. Prepoved, da Hrvati morajo na shodu ostati pasivni, je podžigala navdušenje in — ogorčenje. Ravno ta prepoved je dala shodu posebno politično važnost. Slovaški novinarji niso prišli. Poljski govorniki so naglašali svojo solidarnost z ostalimi Slovani, vsled česar je navdušenje, zlasti med Čehi, neopisno.

Predsednik odbora, Chilinski, je pozdravi slovenske urednike. Bilo jih je nad sto. Galerije so bile natlačene. Chilinski je obžaloval, da se je velikemu delu slovenskih novinarjev zabranilo sol delovanje. Naglašal je važnost momenta in izrazil nado, da ta kongres zopet znatno zbliža slovenske narode. Pokazati hočemo, da se v Avstriji ne more vladati proti Slovanom. Nenaravne razmere morajo zginiti. Novinstvo se mora boriti proti temu, da bi vlada sklepala kake kompromise, ki bi bili na škodo posamičnim slov narodom.

Misel solidarnosti Slovanov se mora utrditi na tem shodu. Pokazati moramo našim potomcem, da smo bili neustrašljivi, da se nismo klanjali pred nobeno silo, da smo vedno čislali svojo zastavo.

Ko je bil po tem nagovoru otvoril Chilinski kongres, je v imenu mesta krakovski župan Friedlein pozdravil novinarje ter tudi izrazil nado, da zmagajo ideje, za katere se vojujejo vsi Slovani.

Urednik poljske novinarske zveze je po navdušenem pozdravu gostov predlagal udanostno br-

zojavko cesarju, katero so zborovalci poslušali stojé. Pozdravili so tudi ministra Kaizla in Jendrzewoviča.

Po sprejemu poslovnika je bil izvoljen predsednikom urednik »Politike«, Bretter, podpredsednikom pa Biankini in urednik »Gazeti narodovi« v Lvovu.

Radi nečuvne prepovedi ogerskim novinarjem je moralo v prvi seji izostati poročilo Svet. Hurbana-Vajanskega o slovanski vzajemnosti v novinarstvu. Izborna pa je bilo poročilo dra. Beaupréja o nalogah in ciljih slovanskega novinstva v Avstro-Ogerski. Poročevalec je predložil nastopno resolucijo.

1. Slovanskemu novinstvu je v dolžnost, da si prizadeva za ustvarjenje in ohranitev zavesti o solidarnosti mej slovanskimi narodi na podlagi narodnega individualizma.

2. V bojih, ki jih bijejo posamična slovanska plemena za svoje narodno ni političko življenje, je slovanskemu novinstvu v dolžnost, da vzajemno brani vsako slovansko pleme, ki je v nevarnosti.

3. Ob prepirih in diferencah, ki obstoje mej posamičnimi slovanskimi plemeni, je slovansko novinstvo, sosebno pa onih plemen, ki niso neposredno udeležene na teh diferencah, obvezano, da se drži nepristranskega od hipnega omahovanja tekoče politike neodvisnega vedenja in da vsikdar brani tisto stranko, kateri se godi krivica.

Kongres socijalno-demokratske stranke v Avstriji se je otvoril včeraj v Brnu. Na shod je prišlo nad 200 odposlancev. »Arbeiter Zeitung« proslavlja v bombastičnem tonu ta dogodek. Koliko poti smo prekoračili — tako vsklika — od shoda v Hainfeldu pred 10 leti pa do Brna. Članek v »Arb. Zeitung« nas zanima še posebno tam, kjer se dotika narodnega vprašanja. Povdarja, kako so narodne borbe pretresle podlago državi in so grozile tudi že vrstam socijalistov. Ali socijalna demokracija je zmagala. Ako proletarci, združeni na skupnem shodu, ako zastopniki Nemcev, Čehov, Poljakov, Italijanov, Malorusov, Slovencev, sprejemljejo ukupno resolucijo, tedaj morajo nasprotniki občudovati to.

Spoštovano glasilo socijalne demokracije naj nam ne zameri, ako mu pravimo naravnost, da ni ničesar povedalo. In nekam žalostno ulogo mora igrati v Avstriji stranka, ki o takem silnem vprašanju, kakoršnjo je narodno vprašanje, ki je izvir tolikim bojem, ki državo že leta in leta drži v krizičevem stanju, ki polni srea in duše milijonov in milijonov, ki goni delovanje mogočnih strank, ako o takem vprašanju in v taki državi, kakoršnjo je v Avstrija, ne ve povedati družega, nego da hoče še nadalje prezirati to vprašanje. Taka politika bi imela zmisliti, ako bi bila socijalna demokracija res jedina zastopnica narodov! To pa ni! Mi nismo delavskim slojem nikdar odrekli mesta v narodu, mi jim prisojamo celo važno mesto, ali tega vendar ne moremo pripoznati, da socijalno demokratsko delavstvo, in le izključljivo ono, polni pojem »ljudstva«. Vsi skupaj smo narod, težnje vseh treba poštovati; in ako hoče socijalno demokratska stranka prezirati to dejstvo, utika le lastno glavo v pesek. Ona sicer ne vidi, česar noče videti, ali dogodki pojdejo vendar-le dalje z neizprosno logiko. A mi smo uverjeni, da pride dan, ko bo tudi socijalnodemokratska stranka morala potegniti glavo iz peska in računati s tem, kar — je!

Domače vesti.

Zmernosti treba. Pod tem naslovom priobčujejo zadnje »Novice« članek, o katerega vsebini smemo reči, da je najaktuvalnejši z ozirom na naše domače razmere.

Omenivši pravdi župana vipavskega in občinskega sveta ljubljanskega proti uredniku »Slovenca« in zatrdivši, da je bilo postopanje tega lista nepravilno, pišejo »Novice«:

»Temu počenjanju se mora narediti konec. Grešilo se je dovolj tako na jedni, kakor na drugi strani. Kako pohujšanje mora nastati, če bodo politični nasprotniki drug družega vlačili pred potrotnike ali sploh pred sodišče. Če se bo pred potrotniki pralo umazano perilo, in posebno če se bo pralo umazano perilo posamičnih duhovnikov, kakor se obeta za prihodnje porotniško zasedanje v Ljubljani! Grehov posamičnikov se sicer ne sme obe-

šati vsemu stanu, ali masa ne dela dosti razločkov in zato se bojimo posledic, ki jih bodo za prihodnje porotniško zasedanje pripravljana razkritja imela za ves duhovski stan, bojimo, ker kranjska duhovščina, ki ima toliko zaslug za našo deželo in za ves naš narod, ne zasluži, da bi se jej izpodkopavalo spoštovanje in zaupanje.

Proti sistematičnemu grdenju in zasramovanju uglednih in neuglednih, upljivih in neupljivih ljudij, nastane sicer velika reakcija prej ali slej, ali to počenjanje obrodi mej tem toliko zla, da se ne bo dalo popraviti.

Zato pa apeliramo na duhovščino, in v prvi vrsti na presvetlega kneza in škofa ljubljanskega, o katerem smo uverjeni, da se mu gabi, kar počenja večina kranjskega časopisja tako te, kakor druge stranke.

Nekdo mora začeti z dostojnejšo in s stvarnejšo polemiko, nego je sedaj navadna. In ker je tak način političnega bojevanja, ker je osebno zasramovanje v direktnem nasprotju z božjimi in cerkvenimi ukazi, zato bi morali po naši sodbi duhovniški žurnalisti prvi kreniti na drugo pot in opustiti dosedanje taktiko, katera jim ni pridobila časti, pač pa jim nakopala tako žalostno obsodbo, kakoršnjo je minoli teden učakal »Slovenec«.

Sv. oče je že opetovano, v raznih enciklikah zabičeval duhovnikom žurnalistom, naj bodo dosledni in neizprosni v načelih, v obliki pa mili in mehki, in naj se ogibajo vsem osebnim žaljenjem. Kako pa se s temi naročili cerkvenega poglavarja strinja pisava nekaterih listov?

Če duhovniški žurnalisti sami ne bodo spoštovali papeževih ukazov, kako naj se zahteva, da bi jih spoštovali lajki?

Govorili smo odkrito in brez ovinkov. V to nas opravičuje dolgoletna zveza našega lista s prečastito duhovščino in zato upamo, da tudi naš apel ne ostane brez uspeha, glas upijočega v pušavi.

Zmernosti je treba v vsem javnem delovanju, je papež pisal francoskim duhovnikom. Naj bi to očetovsko posvarilo našlo pot tudi v srea vseh slovenskih politikov in novinarjev, potem se ne bodo primerjale take žalostne stvari, kakor je zadnja in soglasna obsodba »Slovenca«.

Nekoliko popra. Iz Škleduja nam pišejo: Znano je, da prireja naša slavna »Agraria« z vladnimi denarji, torej tudi z našimi novci, premovanja konj. Da so na takih premovanjih navzoči tudi uradniki tukajšnjega namestništva in še celo viši, nego oni v Pierisu — to je znano.

Neki tukajšnji Lah je hotel tudi razstaviti svoje kljuse. Hodil je po vasi in prosil, naj mu posodijo rudeč trak, da dene konju okoli vratu. »Imam« — rekel je, »črno-rumen trak, a tega ob premovanju ne sme imeti moj konj«.

Ste-li čuli, na premovanjih ne sme biti črno-rumenih trakov? Kaj pomenja to?

Še nekoliko popra. Pišejo nam: Pisali ste že, da slavni Piran tudi ni zaostal na sijajnosti ob vsprejemu slavnega generala Garibaldija. Sam častitljivi piranski župan z občinskim zastopom je pozdravil in slavil slavnega generala. Nosili so ga na rokav, lizali ga — sploh ves Piran je bil po koncu, presrečen, da more imeti v svoji sredi moža, ki jih — reši.

Pred nekim časom se je pred Piranom zasedrala avstrijska vojna ladija. Je-li tudi takrat piranski župan z občinskim zastopom pozdravil poveljnika avstrijske ladije? So bili tudi takrat Piranci tako navdušeni, ko so zagledali naše vojake, kakor so bili za časa Garibaldija?!

In še-le kako! Slavni mestni zastop mesta Piran-a je poslal poveljniku avstrijske ladije nasproti — nič več in nič manj — enega moža, ki naj avstrijsko ladijo pozdravi v imenu piranskega mesta, in ta mož je bil — občinski sluga!! No, šiorom ni smeti očitati, da niso dovolj jasni v svojem nastopanju.

Imenovanje. Minister za nauk in bogočastje je imenoval učitelja na ženskem učiteljišču v Gorici, A n d r e j a L a š i č a, okrajnim šolskim nadzornikom za tolminski okraj.

Pravi Tržačan. Pišejo nam: Na slovenskem banketu povodom odkritja spomenika v Pierisu blagopokojni cesarici Elizabeti dne 17. t. m. je govoril neki K. v imenu Tržačanov. Povdarjal

je v svojem govoru, da ne govori v popolnoma pravilni laščini, kajti on je pravi Tržačan, tisti pa, ki govorijo moderno laščino, da niso pravi Tržačani!

No, to le mimogredé kakor zanimivost za naše filologe.

Nas zanima ta »pravi Tržačan« od druge strani. Svojega »pravega tržaštva« ta mož sicer ne išče v »modernej laščini«, pač pa v zabavljanju proti Slovincem o vsaki možni priliki, v kar pa se smatra opravičenega tem bolj, ker je zagledal luč tega grešnega sveta tam nekje v — Kanalu.

In koliko je taeih »pravih Tržačanov«!

Stara pesem. Pišejo nam: Minoli teden sem bil v novi luki, da si nekoliko ogledam tamošnje zanimivosti in morda tudi — osle na pomolu štev. 0! Jeden viših finančnih paznikov mi je pokazal marsikaj zanimivega, osobito me je veselilo videti mlado lisico in psa, ko sta igrala skupaj kakor — zaljubljenca. Kedor ima časa in poznanja, lahko vidi marsikaj zanimivega, toda časa treba precej, ker so ta skladišča velika, jako velika. Ko sem si ogledal nekoliko teh skladišč, mi je nehote prišlo na misel, kako bi se mi postavljali, da bi imeli le en tak skladiščni prostor na razpolago, za zimske koncerte in ples! Toda zašel sem. Nekaj družega sem hotel povedati. Naletel sem na nekega uradnika, ki ne zna slovenski, da-si je okoličan po stariših! Nagovoril sem ga v slovenskem jeziku, toda odgovor je bil laški. Odgovoril je: Žal, ali oprostite gospod, jaz ne umem tega jezika, da-si sem Slovenec po rodu!! Vprašal sem, kako je to mogoče? Odgovor je bil: Ker me stariši niso naučili! Dodal je, da bi bil danes bogatejši za marsikateri tisočak, ko bi znal slovenski! Srečal sem tudi tri poznane Tržačane, ki govorijo za silo tudi slovenski! Vpraševal sem to in ono, omenil sem Garibaldija itd., toda ti ljudje so pošteni delavci, patrijotje, ki preklinjajo iredentizem in one, ki delajo proti Slovincem v Avstriji.

Omenili so mi tudi neke kokoši, ki da se redijo na državne stroške. Te pa si ogledam prihodnjic in Vam sporočim.

«Temna Istina». Pod tem naslovom smo nedavno priobčili spakedrano brzojavko iz Pazina ter napisali nekaj gorkih in na adreso dotičnega uradnika, ki je po našem menenju zakrivil tisto spako. Kakor nam javljajo, pa je oddajni urad pazinski in tamošnji uradnik popolnoma nedolžen, kajti iz Pazina se je dotično naročilo brzojavilo pravilno in natančno. Drage volje torej prekleujemo pridevke »analfabeta« in »barbara« glede gospoda uradnika v Pazinu ter konstatiramo, da gredo vse pikre opazke naše na račun dotičnemu gospodu uradniku v Trstu, ki je vsprejel brzojavko in jo popačil, hoté ali nehoté.

Za dijake v Pazinu je darovala tržaška posojilnica in hranilnica 50 gld.; v gostilni na Barrieri št. 33 so nabrali minolo soboto 1 gld 75 novč. To svoto so nabrali Sosič, Kravos, Skapin, Dobrila in Zanković. Živili darovatelji! Posebno pa naj bi lep izgled tržaške posojilnice našel posnemovalec mej nje tovarišicami!

Zakaj? zato. Zakaj je padel sinoči v Rojanu »povž« x. y? Zato, ker se je spodtaknil ob predoljih čevljih. Kako je prišlo, da so bili čevlji predolgi? Prosim vas, če se plača za dvojico — ocvrtih jajc, kakor na slavnosti zadnje nedelje, 24 kr. a. v., ne dobite samo dolgega obraza, ampak tudi čevlji vam se raztegnejo v velikanski vprašaj, da-li smo res milijonarji... Dočim pa lice stopi polagoma zopet v stare meje, ostanejo vam čevlji, ki se ne veselijo iste gibčnosti, predolgi na vekov veke. To jo bil veliki vzrok velikega učinka.

Dve lepi narodni slavnosti sti se vršili včeraj v naši okolici: nastopili ste »Zarja« - jubilarica v Rojanu in nova »Zvezda« v sv. Ivanu. V Rojanu smo absolvirali včeraj oni del slavnosti desetletnice in blagoslovljenja zastave, katerega je bilo prejšnjo nedeljo prepredilo vreme: veselico na vrtu »pri zlati kroni«.

Udeležba je bila tolika, da se niti od daleč nismo nadejali take, kajti v soboto je dežilo ves dan in včeraj opoldne se je bilo tako neprijazno, skoro mrzlo, da niti nismo vedeli, da-li se bo sploh mogla vršiti veselica. No, popoldne se je zjasnilo in nastalo je prav lepo vreme, dasi hladno. Na veselico so došla korporativna društva: »Slovanško pevsko društvo«, »Slava«, »Adrija« in »Kolo«.

Ob 4. uri je bil vsprejem pri obokih. Ko je gosp. Cotič z iskrenimi besedami pozdravil mile goste in je godba odsvirala »Naprej«, odšli smo na bogato odlični veselilni prostor, ali le v posamičnih skupinah, ker ukupnega spreveda ni dovolila slavna oblast.

Velik del vrta je bil zaseden takoj, a vedno so prihajale nove gručice ljudi. Vspored je izvajala »Zarja« s pravim navdušenjem. Uprav divno pa so izveli Gerbičev »Klic pomladni«. Ljubki soprani so se z basi tako lepo skladali v blažilno harmonijo, da se ti je zdelo, kokor da te res božajo mile pomladanje sapice. »Zarja« se lahko ponaša s svojim mešanim zborom.

Močni in nenavadno disciplinirani zbor »Slave« od sv. Marije Magdalene je pel veliki Vilharjev zbor »Na vrelu Bosne« z bas-solo, a »Slovanško pevsko društvo« zbor »Što čutiš«.

Na zvršetku oficijelnega vsprejema so vsa društva zapela toli omiljeni, v meso in kri prešli, naš program obsejajoči zbor »Slovanec i Hrvat«. Mej vsprejedom je nastopil predsednik slavnostnemu odboru, gosp. Makso Cotič, da se je vnovič zahvalil bratskim društvom in milim pevcom na današnjem ponovljenem dokazu bratskega čustvovanja. »Zarja« ne pozabi nikdar teh pojavov ljubavi. Zahvalil je še enkrat g. kumico, Ivanko Vatovčevu na nje zopetnem dokazu naklonjenosti do tega društva. Ozrl se je v one minole čase nepozabnega Dolinarja (Splošni klic: Slava njegovemu spominu!), v dobo prvih dihljajev pomladi našega narodnega probujanja. Potem pa se je ozrl do novo razvite zastave, ki obrača poglede naše — na bodoče delo. Prisegel je v imenu »Zarje«, da hoče zvesta ostati svojemu praporju, da hoče pokazati svetu, prijatelju in neprijatelju, da smo element miru in kulture, da pa se tudi ne bojimo boja, ako treba, da bodi boj!

Na svobodni zabavi se je glasila pesem za pesmijo in so v lepih govorih navduševali občinstvo gg. dr. Zucco, predsednik »Slave«, A. Miklavc, Godnik in Katalan.

O veselici »Zvezde« nam pišejo: Že tolikokrat odložena veselica najmlajšega pevskega društva »Zvezda« se je vršila popoldne v prostorni dvorani »Narodnega doma« v Sv. Ivanu. Radi neugodnega vremena se ni mogla vršiti na vrtu, a pokazalo se je, da je dvorana premajhna za mnogoštevilno občinstvo, ki se je hotelo prepričati na lastne oči, na lastna ušesa, kaj zamore to najmlajše društvo. Med udeleženci videli smo samo Svetoivančane, kar treba posebno povdarjati, ker Sv. Ivan je dokazal tudi s to veselico, da prireja lahko veselice jedino le za domačine!

Jedva se je dvignilo zagrijalo, jedva je predsednik izrekel nekoliko besed, pa je bilo občinstvo kar elektrizirano. Da bi bili videli naši nasprotniki tega priprostega okoličana kako navdušeno je klical sobratom naj le grmi in hrumi sovražnik, a tu najde žive trdjavice iz slovenskega mesa, da okoličan se ne umakne pred sovražno silo niti za ped, da bi bili slišali naši nasprotniki tega okoličana, potem pa naj le rohne, naj nas le zaničujejo, a ves njih trud bo zaman. Iz okoličanske ovce imeli bodo okoličanskega leva! — to naj si zapomnijo mestna gospoda laška. Ali treba povdariti nekaj. Saj menda ne razalimo vrle »Zvezde«, ako povemo, kajti to baš je pomenljivo: oni, ki so v tem novem društvu in oni, ki je toli goreče govoril, so bili večinoma nedavno še v nasprotnem taboru.

Da je sledilo burno odobravanje temu govoru, da je bil govornik večkrat pretrgan od navdušenih vzklikov, tega ne treba niti omenjati.

Koj v prvi točki »Istarskim Hrvatom« so pokazali pevci, da imajo vestnega učitelja, so dokazali, da lahko ponosno stopijo v krog drugih slovenskih pevskih zborov v tržaški okolici.

Solza veselja pa nam je igrala v očeh, ko je nastopil mešani zbor, ko je nastopilo 16 zalih deklet v naši krasni narodni noši. Da, to je bila slika, ki je morala vzbujati vsrečo rodoljuba: žalost, da se v mnogih krajih zgublja, a veselje in ponos, da je pri Sv. Ivanu še tako ohranjena ta naša noša.

Čast Sv. Ivanu, da morejo na vseh veseliceh vsa dekleta nastopati v naši krasni narodni noši! In ko je ob tej prekrasni sliki zapel ta zbor »Slovan na dan«, ko so tako lepo, tako milo prepevali ti krasni ženski glasovi, klicaje brate iz narodnega

spanja, ko so nizki glasovi tako mogočno, tako krepko odgovarjali nežnim — se je občinstvo komaj vzdrževalo odobravanja. In ko so končali, prenehati ni hotelo viharno odobravanje. Tako viharno odobravanje sledilo je vsem točkam. Ker v dvorani ni mogla igrati godba, nadomestili so neutrudni pevke in pevci ter dodali nam še par ljubkih pesmic.

Radi igre pa moramo reči, da smo se bali, ker igra je dolga, je težavna celo za izurjene igralce. In vendar vršili so jo častno, vsaki je bil na svojem mestu.

Po veselici se je vršila najživahnejša zabava; mladina se je zasukala — starejši pa smo se veselili med sabo in hvalili »Zvezdo«, ki nam je priredila krasen večer. V imenu slaviteljev v Rojanu je prihitel gosp. Makso Cotič, da pozdravi našo Zvezdo.

Omeniti še moram, da je bil vrt med veselico napolnjen domačinov, ker v dvorani ni bilo več prostora.

Zaključujem z besedami g. predsednika:

»Zvezda«! bodi močan jez sovražnikovi sili! Neomahljivo stoj, ne gani se od slovenskega praporja, sveti nam na poti do zmage, do svobode! — s k g. —

Živio Slovenjčevčani! Iz Slovenje vasi (Lonjerja) nam poročajo: Na Opčinah priredila je slavna laška »Agraria« premovanje goveje živine ob navzočnosti e. kr. namestniščenega svetovaleca viteza Schwarz (a ne konceptista!) Dasi je naš kapovila že več dnij prej naznanil to premovanje, vendar ni hotel noben naših domačinov na Opčine, čeprav je tukaj več živine, ki bi bila odlikovana. Ali nobeden ni hotel, ker bi se vsaki domačin čutil užaljenega, ako bi ga pohvalila ali odlikovala družba, v katere odboru so »osebni prijatelji« Garibaldijev!

Slabe volje so! To se jim pozna v poreški »Istri«. Število priglasivših se na hrvatski gimnazij v Pazinu jim provzročea nekako tak občutek, kakor ga ima človek po preplesani in prekrokani noči, ko nosi seboj, težko vlačé za seboj težke noge, groznega — »mačka«.

»Istria« pravi, da ne more drugače, nego da pripozna odkritosrečno, da takega števila učencev na hrvatskem gimnaziju v Pazinu ne bi bil pričakovati nikdo in da so oni, Italijani, neprijetno prese-nečeni. Pospevši se do tega vsaj poštenega pripoznanja pa tava in tiplje sem in tja — kakor človek, ki ima meglo v glavi — iskaje in trudé se, kakó bi na najneverjetnejši način pojasnila to veliko in nepričakovano število hrvatskih učencev. Mej drugim pripoveduje, da so šli Hrvatje na lov po učencih v Dalmacijo, v Trst in okolice, na Kras, na Kranjsko in na — Češko. Tako, meni, je bilo lahko spraviti skupaj tako število! V Istri pa da absolutno ni toliko hrvatskih učencev, sposobnih za prestop v srednje šole!

Predno odgovorimo, opozorili bi poreško — damo, da bi bilo to, ako bi bilo res, pred vsem najhuja zatožba za one, ki imajo deželno upravo v svojih rokah, ako od blizu 190000 duš prebivalcev niso se svojim šolstvom znali vzgojiti niti toliko učencev, kolikor je potrebnih za jeden gimnazijski razred...

Sedaj pa konstatiramo še enkrat nasproti poreškimi lažem, da od učencev, priglasivših se v pazinski hrvatski gimnazij, le 4 niso Istrani: jeden je rodom iz Trsta, jeden iz Nablazine, jeden iz Sežane in jeden iz Kamnika. Vsi drugi, torej 107, so rodom iz Istre. To je suho dejstvo, katerega ne morejo ovreči vsa zvijanja in vse laži »Istrie«; to je govor številki! Če pa te številke laški gospodi provzročajo glavobolje, kaj moremo mi zato! Naj skušajo upreti se božji Previdnosti, ki je posadila naš rod v te kraje in ki je ta lepi, četudi siromašni kos zemlje podelila v last slovanškemu plemenu.

Tamburašem na znanje. V založništvu A. Gutshy-a v Sisku so izšle sledeče skladbe za tamburaške zборе: Op. 28, št. 52. T. Koschat: Na Vrbskem jezuru, valček v 5 slikah, 20 strani, cena gld. 1.50; št. 56: J. Ivanovič, Suspinul - valček v 4 slikah, 16 strani, cena gl. 1.20; Op. 23, zvez. I., Zbirka koračnic in plesov za brač I. solo, 16 strani, cena 60 nvč. (Zvezek I. in II., skupaj 32 strani, velja 1

gbl.); Album 7 izbranih hrv. in slov. pesmi za citre, 8 strani, cena 50 nvč. Popis partitur (nad 120 del) in cenovnik tamburice brezplačno in poštaine prosto.

Novemu veteranskemu podpornemu društvu so došla nadalje v proslavo pedesetletnice vladanja Njeg. Veličanstva nastopna darila: Gospod kontre-Admiral vitez Perin 50 kron; Kuhoč J. in Broš F. vsaki po 15 kron; Keček J. 12, Cekada Fr. 16, Sevignani J. 17, Heusser F. 10, Mrevle J. 7, Rustja Flor. 4, Widmar K. 4, Pregel J. 4, Skrinjer Fr. 6, Kramer A. 4 krone. Razum tega je darovala gospa Frenner zofo iz testja, vredno 32 kron. Vsem tem dobrotnikom zahvaljuje se srčno Predsedništvo.

Udje „Slovenske Matice“, ki spadajo pod okraj: Barkovlje-Rojan, so zaproseni, da pošljejo udjino za prihodnje leto poverjeniku za ta dva okraja, veleč. Franu Guštinu, kapelanu, in sicer v Rojanu ali v Barkovlje.

2000-letna kultura prodira. Samo ne vprašajte, kako! Občina Lanišče je izdala sledeče spričevalo, na katero je pritiskala — hrvatski pečat: No. 107.

Certificato.

Il sottoscritto dichiara che il Matio Pavan hai acvistato le strase e osa soto questo comune di Lanišče, saciere No. 13 kilog. 12,47 riceve Gregorio Muze a Trieste.

Delegazione Comniale
Pečat Lanišče li 10. Setembre 1899

Buždon.

Visto Lanišče 11./9./99. Podpis nečitljiv.

Vprašamo slavno občino, bi-li ne bilo pametnejše, da bi pisali svoje uradne svedočbe rajši v poštenu slovenščini nego v taki italijanščini, v kateri je več pravopisnih pogreškov nego besed. Če se ne sramujejo občinski mogotei, sramovati se mora za njih — hrvatski pečat.

Umor v Polul. V smrt obsojeni žid Hilsner je konečno priznal preiskovalnemu sodniku, da se je udeležil umora dekleta Hruze. Ob enem je imenoval svoje sokrivce.

Škoda. Res škoda, da je nesrečni Hilsner tako pokvaril račune onim, ki so bili tako zaljubljeni vanj, da je malo manjkalo, da niso iz tega židovskega morilea napravili mučenika in družega — Dreyfusa, poštenjaka od nog do glave, seveda.

Dražbe premičnin. V torek, dne 26. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: na trgu Barriera Vecchia št. 1, sukna; v ulici Farneto št. 33 in v ulici Boschetto št. 5, hišna oprava; v ulici Petronio št. 1, hišna oprava; v ulici Colombo št. 1, hišna oprava; v ulici Sanità št. 8, dragocenosti, v ulici della Guardia št. 9, dragocenosti in hišna oprava; na trgu Pozzo del Mare št. 1, hišna oprava; Verdela št. 747 in 614, hišna oprava; v ulici Sette Fontane št. 25, hišna oprava; v ulici Sv. Anton št. 13, galanterije.

Samomor. V soboto ob 5. in pol uri popoldne je skočil vratar Andrej Košuta z okna svojega stanovanja v ulici Rigutti št. 32, in sicer iz tretjega nadstropja na dvorišče, kjer je obležal mrtev. Zdravnik je mogel le še konstatirati smrt nesrečnega. Mrtveca so spravili v mrtvašnico pri sv. Justu.

Različne vesti.

Zaroka. Princ Nikolaj Grški se zaroči s Ksenijo Črnogorsko, hčerjo kneza Nikole. Ksenija biva sedaj v Petrogradu ter je znana kakor nenavadna lepota.

Za pariško razstava. Glasom brzojavke z Dunaja je cesar dovolil 50.000 gld. iz državne blagajnice za umetno-obrtni oddelek pariške razstave. To je najboljši in zares cesarski odgovor onim, ki so hoteli pariško razstavo bojkotirati radi — Dreyfusa!

Severna zvezda sestavljena. Profesor Campbell Lickove zvezdarne v San Francisco je pogodil, da je severna zvezda sestavljena iz treh zvezd, in sicer se sučeta dve »zemlji« okoli svojega »solnea«.

Razlet. Kakor javljajo iz Gradea, je zadnji petek o poludne nastala eksplozija v tovarni za smodnik v Rudersdorfu pri Puntigamu. Užgalo se je 50 stofov smodnika. Vsa tovarna je razdejana. Mlinsko kolo je zletelo več sto metrov z

svojega torišča. Pok je bilo slišati v Gradeu. Na srečo ni bilo nobenega delavca v tovarni.

Narodno gospodarstvo.

Našim vinogradnikom. Napravljen je „petijota“.

Ker se je po okolici trgategv že začela in ker smo uverjeni, da se marsikdo zanima za izdelovanje petijota, menimo, da ustrezemo z sledečimi pojasnili, pridržuj se za jutri, da opravičimo te svoje nasvete:

Ko smo odtočili mošt v sode, nalijemo precej potem ravno toliko ne premrzle vode na tropine v bedenj, kolikor smo mošta jim odvzeli. Ob enem moramo v manji posodi v topli vodi razstopiti toliko belega sladkorja (raje onega boljše vrste po 46 nvč.) da pride na vsak hektoliter vode, katere smo zlili v bedenj, 18—20 kilov sladkorja. Ko se je ves ta sladkor dobro raztopil in voda nekaj ohladila, zlijemo vse to tudi v bedenj na tropine in pustimo vse mirno kipeti; skrbeti je le, da se tropine preveč ne vzdigujejo na površje; najbolje bi bilo jih potisniti pod površino z luknjastim pokrovom. Med kipenjem treba jih je parkrat dobro premešati. Po 24—36 urah je petijot navadno že dovolj pokipel in vdobil pravi okus vina, da ga že smemo odtočiti v sode. Nadalje je ravnati žajim kakor s praviim moštom. Črni petijot pustimo seveda več časa na tropinah, da se navzame dovolj tanina in barvil. Zatem napravimo na teh tropinah na mesto navadne »žonte« še en izvrsten petijot, če vzamemo sedaj le polovico vode od prej in zopet za vsaki hekto 20 kilov sladkorja. Tropine za žganje se dajo potem še zmirom uporabiti. Ukljub vsej draginji sladkorja nas stane hekto petijota k večemu 10—11 goldinarjev z delom vred. Priporoča se seveda (da bo toliko vino kolikor petijot boljši) natrgano grozdje očistiti vseh gnilih in manj zrelih jagod ter večih hlastin.

Petijot ima vse dobre lastnosti vina in se dobro drži; celo boteljke že polnijo žajim.

Brzojavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 24. Ministerski predsednik ogerski, pl. Szell, je sinoči došel na Dunaj.

Dunaj 25. Zdi se, da knez Liechtenstein se vendar ni še popolnoma odrekel nadi, da se mu posreči naloga. Sicer pa je bila danes slika kakor večeraj: množina, najrazličnejih vesti, sestavlja popolno zmešnjavo in desinformacijo. Čehi so odločeni, držati se trdno. Popoludne sta bila Fuchs in Jaworski pred cesarjem. O uradniškem ministerstvu je bilo danes malo govora.

Pariz 25. Vojni minister, general Gallifet, je izdal okrožnico, s katero se častnikom, odhajajočim v Nemčijo, Avstro-ogersko ali Italijo, prepoveduje, udeleževati se vojaških vaj ali stopiti na tla, kjer se vrše vaje, ako nimajo uradnega dovoljenja za to. Isto tako ne bo smel noben častnik imenovanih treh vlasti biti navzoč na francoskih vajah, ako ni dobil pismenega dovoljenja za to.

Madrid 24. Episkopat je predložil kraljei-regentinji adresu. Kraljica je odgovorila z zahvalo za dokaz udanosti.

Caracas 23. Došel je križar »Proserpina« v varstvo angleških koristi v La Guayra. Politično položenje je nespremenjeno. Velik del vladne stranke je za mir in si prizadeva za sporazumljenje z ustaši, predno pride do odločilne bitke.

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko poslopje).
Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrirana zadruga z omejenim poročtvom,
ulica S. Francesco št. 2, I. n.
(Slovenska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.
Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadržnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoludne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoludne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoludne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemaleem, da sem preskrbel svojo prodajalnico v mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve

garantirane	po 15 nvč
Fini perkal za srajce	24 "
Oxford , barve garantirane	19 "
Francozki sateni	28 "
Piquet , barvan in bel za oblekaba	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
„ moške obleke širina 150 cm.	90 "
Alpagasčrni za ženske obleke velik izbor	50 "
Kotenina	13 "
„ bela	21 "
Navidežno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
„ za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chiffon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderol , zadnji kroj	60 "

Velik izbor trakov, šipk, bordur, vezanj, svil in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Konsumna zaloga olja
razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 "
„ istrsko	40 "
„ namizno Ia	44 "
„ „ najfinije	48 "
„ „ extra	56 "
„ „ specialitetno	60 "
„ Posebno za cerkveno luč	38 "

Naznanilo.

Podpisani si usoja javiti, da je prevzel od gosp. **Ivana Godnig-a** povsem na novo urejeno trgovino jestvin v ulici Farneto št. 26. (nasproti bolnišnici) in dobro založeno z vsem potrebnim blagom.

Osobito priporoča: Kavov (eikorijo) Sv. Cirila in Metoda, sirkoivo moko za prasiče po 6 1/2 nvč. kg., otrobi drobne in debele, olje, sladkor, kavov, sodo itd.

Blago je vse sveže in cene nizke. — Pošilja se tudi na dom.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Suban.

„EDINOST“
večerno in zjutranje izdanje se prodaja, raztu v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.